

Co jsme musely udělat proto, abychom se na IUW dostaly?

Nabídka o možnosti zúčastnění se IUW nám byla zaslána společně s dalšími ať už krátkodobými, či dlouhodobými mobilitami, které se vypisovaly na daný akademický rok. Na výběr jsme měly ze tří zemí a tří různých témat. Společně nás nejvíce oslovilo téma IUW v Rakousku: Changing Social Work Through Participation and Service User Involvement. Nicméně jsme měli možnost vybrání si dalšího místa jako druhé možnosti.

Vyplnily jsme online formulář se svými údaji a přiložili CV a motivační dopis ve formě Europass. V motivačním dopisu je dobré zohlednit, proč se ucházím o konkrétní IUW a do jakých akcí v rámci Zdravotně sociální fakulty se zapojuji. Na základě vyplněného online formuláře jsme byly pozvány na online výběrové řízení, při němž jsme v anglickém jazyce hovořili, co nás motivovalo se přihlásit, či jak probíhá naše studium. Pohovor trval 10-15 minut a do týdne nám přišly výsledky.

Obsah a program

Téma IUW znělo následovně: Changing Social Work Through Participation and Service User Involvement. Obsahem bylo se dozvědět, jak účinně zapojovat tzv. Peers (tedy samotné uživatele) do sociální práce a osvojit si techniky různých participativních metod, které napomohou vytvořit sociální služby více relevantní pro klientky a klienty. Nabítený program trval od pondělí do pátku, přičemž v pondělí se konalo zahájení, na němž byly velmi inspirativní Key note speakers, kteří nám představili příklady dobré praxe zapojující peery a participativní metody a techniky v sociální práci. Následovali Ice-break aktivity, při nichž jsme například všichni společně zpívali. Studentky a studenti si z každé univerzity připravili videa, která měla přiblížit je samé, jejich města, univerzitu a zemi ostatním. My jsme nebyly výjimkou, naše videa se poté promítala na velkém plátně. Po promítání následovala ochutnávka různých potravin z různých zemích. Součástí dne byl také uvítací večer.

V dalších dnech byly obsahem programu workshopy, jež se zabývaly participací a zapojením peeru v rámci nichž jsme se dozvěděly příklady dobré praxe, vedli jsme diskuze. Na workshopech s tematikou science/housing/living/working for all jsme měli možnost se propojit s různými lidmi z místní komunity. Jeden blok workshopů byl tematicky zaměřen na různé art-based metody, například metoda kulturní animace nebo storytellingu. Součástí programu byly přednášky vedené buď samotnými peery, nebo lidmi, jenž založili programy pracující s peery.

V rámci programu byly různé field visits. Navštívili jsme komunitní zahradu, nebo například iniciativu Diversity Café.

Součástí tohoto IUW bylo i vytvoření skupinového projektu, na jehož tvorbu jsme měli v programu vyhrazený čas. Byly jsme v předem rozdělených skupinkách a v rámci celého týdne jsme museli v rámci skupiny vymyslet téma, obsah a rozpočet projektu. Jeho výsledky jsme prezentovali poslední den IUW.

Co nám to dalo a vzalo

Patricie

Tento IUW se zařadil mezi další velmi obohacující Erasmus mobilitu, na kterou budu dlouho vzpomínat. Téma participace a zapojení klientů sociálních služeb bylo velmi relevantní pro mou aktuální práci a studium. Díky této krátkodobé výměně jsem si osvojila nové metody a techniky, ale zároveň se zdokonalila v těch, které jsem již znala.

Bylo velmi přínosné účastnit se přednášek a následných diskuzí s lektorkami a lektory, během nichž jsme sdíleli zkušenosti z praxe a analyzovali jednotlivé projekty. Tato výměna názorů mě obohatila o různé pohledy, přístupy a příklady dobré praxe v participaci a často mě vedla k hlubšímu zamyšlení se nad vlastní praxí. Velmi oceňuji propojení nás a místní komunity v rámci workshopu Science for All, kde jsme vytvořili skutečně rozmanité prostředí a společně diskutovali, i přes jazykovou bariéru, neboť místní účastníci a účastníci často hovořili spíše německy. Přesto došlo k autentickému propojení, a právě to považuji za jednu z největších sil tohoto týdne.

Jedním z nejlepších momentů byl pro mě workshop zaměřený na kulturní animaci (Cultural Animation). Byl to nejen prostor, kde jsme se mohli více poznat, ale zároveň příležitost osvojit si nové art-based techniky využitelné v sociální práci. Na závěr jsme si vyzkoušeli Forum Theatre. Ačkoliv jsem již v minulosti absolvovala trénink v kulturní facilitaci, právě tento workshop pro mě představoval jeden z klíčových momentů celého týdne, neboť byly představeny nové techniky, které jsem ještě v rámci Social Theatre neznala a také díky skvělému vedení a tomu, že jsem si mohla Forum Theatre zažít na vlastní kůži v novém kontextu a se skvělou skupinou.

Tvorba vlastního projektu společně s ostatními byla další výrazně participativní aktivitou, která nám umožnila spolupracovat, hledat společná řešení a navzájem se inspirovat. Bylo úžasné vidět, co jsme dokázali připravit za pouhý týden. Celý týden byl silně participativně laděný, potkala jsem spoustu peers z různých zemí, kteří byli

otevření a zapojení do diskuze. Jak vystihlo mnoho účastníků, tak celková atmosféra byla velmi přátelská a plná sociální práce.

Nejpozitivněji hodnotím workshopy zaměřené na art-based metody. Byly imerzivní, reflektivní a přitom velmi praktické; odnáším si z nich konkrétní techniky, které mohu dále využít v práci s mládeží i dalšími cílovými skupinami. IUW mě nabilo motivací pokračovat, hledat další inspiraci v dobré praxi a zúčastnit se dalších zahraničních mobilit.

Nelze říci, že by mi tato zkušenost něco vzala. Nicméně při workshopech zaměřených na integraci azylantů a imigrantů jsem si uvědomila, že formy integrace stále pokulhávají v mnoha státech. Celkově byl tento týden pro mě velmi obohacující po všech stránkách.

Pavla

International Week pro mě byl první zkušeností s Erasmem a rozhodně svého rozhodnutí nelituji. Nejvíce mně potěšila možnost porovnat své zkušenosti a znalosti se studenty a lektory z jiných zemí. Některé systémy opravdu v zahraničí fungují jinak a v ČR se od nich můžeme učit! Velmi mně potěšily informace o Peer systému ve Vídni, skrze který je podporována místní komunita lidí bez přístřeší. Peer systém v ČR pomalu začíná a já doufám, že se nám podaří ho implementovat stejně dobře, jako v Rakousku! Překvapilo mně, že Rakušané mají povinnou vojnu a jak se liší některé obory na univerzitách. Několik studentů bylo z programu sociálně-kulturní animace, nejedná se však o kreslené pohádky, nýbrž program zaměřený na aktivizaci a komunitní sociální práci.

S angličtinou jsem neměla problém, nikdo z nás nebyl rodilý mluvčí a vždy se dalo nějak domluvit. Všichni z hostující univerzity byli velmi příjemní a nápomocní a atmosféra byla skvělá.

Jediné, co mně trochu zklamalo, bylo jídlo. Doufala jsem, že bude více možností ochutnat místní kuchyni. Jídla poskytnutá univerzitou byla však spíše "univerzální" (polévky, těstoviny) a ve městě jsme nenašly jedinou kavárnu, která by nabízela sáchr dort.

Ubytování

Ubytování jsme si zařizovaly sami. Bydlely na malém hotelu B&B Hotels. Byl téměř vedle nádraží a zhruba deset minut od kampusu univerzity, kde se odehrával program.

Univerzita nám poskytla jízdenku na místní MHD zdarma, ale téměř jsme jí nevyužily - právě proto, že jsme měly školu tak blízko!

Součástí ubytování byla i snídaně (za příplatek). Hotel byl sice menší, ale čistý a moderně vybavený, se zaměřením na ekologii.

Stipendium

Pro účely stipendia jsme si obě zřídily účty v eurech, na které nám rovnou přišli peníze. Bez problémů stačily na pokrytí veškerého ubytování, cesty i jídla, popř. dalších výdajů (např. vstup do muzea, poplatek za pobyt ve městě, apod.) Jelikož jsme zvolily ekologický způsob dopravy, dostaly jsme od Erasmus vyšší finanční příspěvek.

Stravování

Připlatily jsme si za snídani v hotelu a to se určitě vyplatilo! Bylo skvělé sejít dolů z pokoje a rovnou se najíst. Nabídka byla standardní jako často v hotelech bývá - pečivo, věci na namazání, horké nápoje apod.

Obědy jsme měly zdarma, zajišťovala je hostující univerzita. Většinou byl výběr ze 3 různých jídel, vždy jedno s masem, jedno vegetariánské a jedno veganské. První den jsme měly možnost ochutnat tradiční rakouskou kuchyni a vyzkoušely jsme sýrové špecle a k večeři císařský trhanec.

Během dne jsme si mohly na univerzitě koupit svačinu v bufetu či v jednom z mnoha automatů, univerzita měla širokou nabídku pečiva, ovoce i nápojů a jiných pochutin.

Večeře jsme si zajišťovaly po vlastní ose, navštívily jsme některé místní restaurace a kavárny a porovnaly rakouský McDonald 's s tím českým.

Cesta

V rámci ekologie a také proto, že se nám to zdálo jako nejschůdnější možnost, jsme zvolily cestu vlakem. Nejdříve nás vezl rychlík z Č. Budějovic do Linze, poté jsme cca 45 minut v Linzi čekaly na přestup. (Bylo možné i bez čekání, ale nechtěly jsme riskovat velké Linecké nádraží) Druhý vlak nás potom dovezl až do St. Poltenu. Překvapilo nás, že v Rakousku mají v soupravách "tiché" vozy, kde se nesmí nahlas povídat! Z nádraží jsme to pak měly jenom kousek do hotelu. Cesta tam i zpátky proběhla bez problémů a byla velmi příjemná.

Fotografie

@FHSTP_SOZIALES

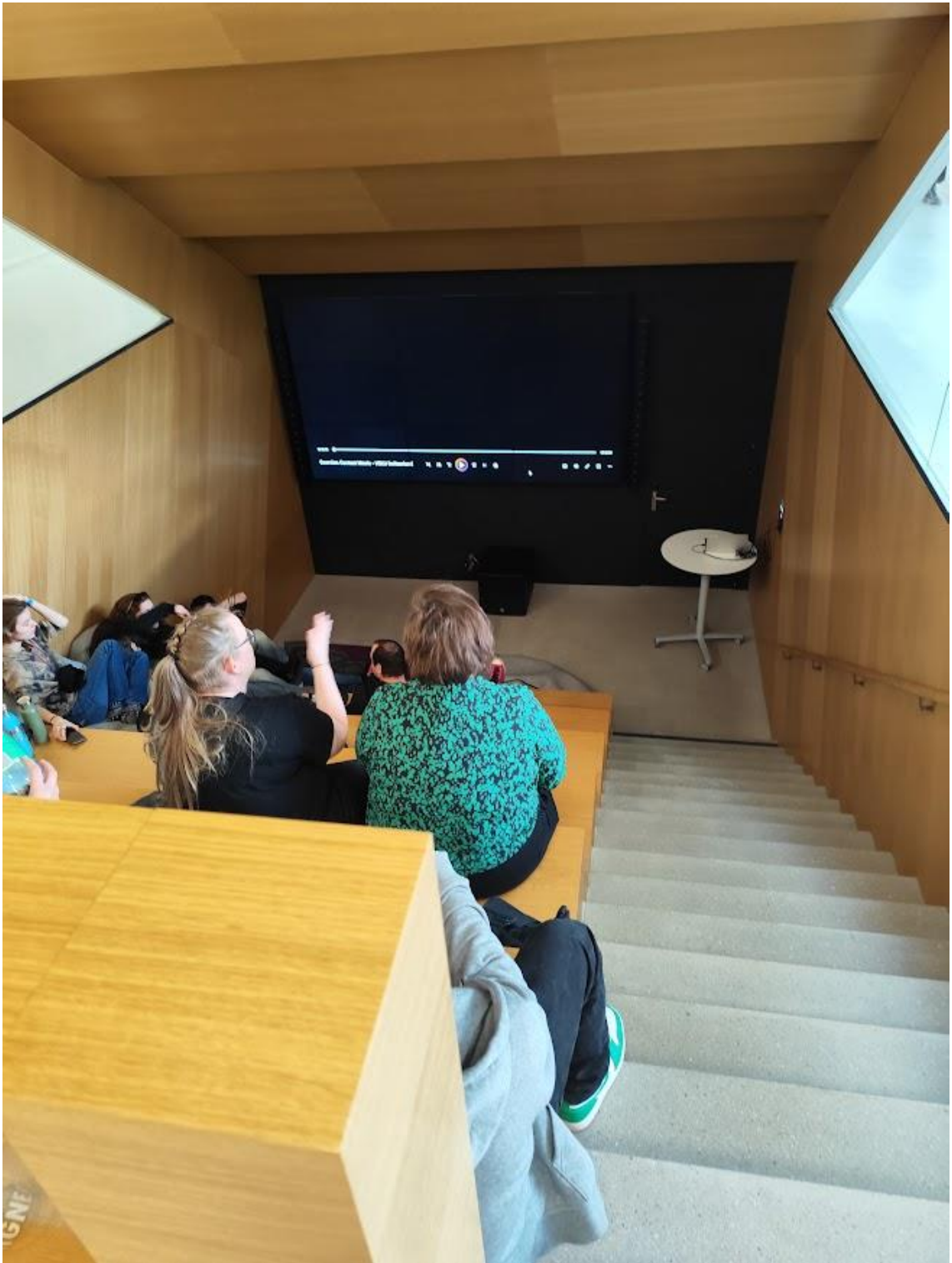

E³UDRES² Science Pub Quiz

EUDRES
science
PubQuiz

Starting soon!

While we wait: Please get together
in teams of 4-8 people

Group Work

How can refugee be better involved in social work programs in a participatory way?

What kind of organisations do you know in your country who supports participation of refugees?

conclusion
introduction of refugees in new
land 12-2000 for the

